

הקולומבריום בבית גוברין צילום צביקה צוק

שבר קערת חלב בתל גזר צילום צביקה צוק

להציל את הלטרות מהכחדה צילום אייל ברטוב

מונעים דיג לא חוקי צילום אמיר גור

הרשות נגד דיג לא חוקי

בים התיכון חיים אלפי מיני בעלי חיים, היוצרים מערכת אקולוגית עדינה ומורכבת הזקוקה להגנה, בדיוק כמו בעלי החיים ביבשה. כדי להגן על החיים בים, חל איסור לדוג או להוציא בעלי חיים וצמחים בכל דרך אחרת משמורות הטבע הימיות שפזורות לאורך חופי ישראל, למעט דיג בחכות מהחוף, במקומות שרשות הטבע והגנים מתירה זאת. לאחרונה, מטפלת הרשות במקרים רבים של ציד של כרישים, בטאים (חתולי ים וג'יטריים) וסרטן "סיגל" (כפן גושמני) – בעלי חיים שמוגנים על פי חוק ושכל פגיעה בהם, כולל דיג וסחר, מזיקה ומהווה עבירה פלילית שעונשה עד שלוש שנות מאסר.

אם אתם נתקלים בדייגים, בחנויות דגים או במסעדות שמגישות דגים או סרטנים מוגנים – אנא דווחו למוקד רשות הטבע והגנים, הפועל 24 שעות ביממה, בטלפון 6911* או במייל mafish2014@gmail.com

הלטרות בישראל בסכנת הכחדה

סקר חדש של רשות הטבע והגנים והחברה להגנת הטבע שבדק נוכחות של לטרות בישראל בשנת 2014 קובע כי הלטרות בישראל נמצאות בסכנת הכחדה ממשית, בגלל קיטוע ואובדן של בתי גידול. לטרות

הן טורפות על במארג המזון של בית הגידול הלח ונוכחותן במערכת אקולוגית מהווה סמן חשוב לבריאות המערכת ולמגוון הביולוגי בה, מסבירים כותבי הדוח שמוליק ידוב ורוני שחל מהחברה להגנת הטבע ועמית דולב מרשות הטבע והגנים. לאור הממצאים, כותבי הדוח מציעים לנקוט בכמה צעדים במקביל, כדי למנוע את היעלמות הלטרות מישראל, בין היתר על ידי הקמת גרעין רבייה אפקטיבי והיערכות להשבה ולאישוש אוכלוסיות; שיקום המסדרונות האקולוגיים המקשרים בין בתי הגידול של הלטרות; שיקום גופי מים, כגון בריכות דגים שננטשו, והפיכתם לבתי גידול לחים הטובים לשמירת אוכלוסייה יציבה ומתרבה של לטרות.

שרידי עשתורת בגן הלאומי תל גזר

לאחרונה הסתיימה עונת החפירות החמישית במפעל המים הכנעני שבגן הלאומי תל גזר, על ידי משלחת המשותפת לרשות הטבע והגנים והסמינר התיאולוגי הבפטיסטי של ניו אורלינס בראשות ד"ר צביקה צוק, ארכיאולוג הרשות, ובחסות רשות העתיקות. תל גזר מוזכרת בתנ"ך בתקופת המלך שלמה, אולם העיר שנחשפה בגזר היא עיר כנענית שקדמה לתקופה הישראלית ואשר הייתה מוקפת חומה. במהלך החפירות במקום, שהחלו בשנת

2010, נחשף מפעל המים הכנעני הגדול בעולם שהתקיים במשך 300 שנים במאות ה-16-13 לפנה"ס, אורכו קרוב ל-90 מטר ועומקו כ-40 מטר מתחת לפני השטח. תהליך החפירות כלל הוצאת אדמה מתחתית מפעל המים בעזרת שקי פלסטיק גדולים, ושטיפתה במתקן שטיפה גדול שנבנה מחוץ למפעל המים ובו רשתות ניפוי מנירוסטה. במהלך שטיפת החרסים שנופו משקי הפלסטיק, חשפה אחת המתנדבות שבר של צלמית עשתורת (פסלון ששימש לעבודת אלילים), שאורכו כשבעה סנטימטרים והוא כולל חצי גוף תחתון של האלה העירומה. בשנה שעברה כבר התגלה כאן ראש של צלמית עשתורת, ונראה כי שני החלקים שייכים לאותה תבנית, אם כי לא לאותה הצלמית. צלמיות עשתורת מסוג זה מוכרות מהעולם הכנעני ונמצאו בכמה אתרים, כולן שייכות לתקופה הכנענית המאוחרת. נוסף על כך, התגלו בחפירות שברי כלי יבוא מקפריסין, הכוללים קערות חלב הצבועות לבן ומעוטרות בדגם של סולמות בצבע חום. כלי חרס רבים מתקופה זו מאפשרים לתארך את סיום השימוש במפעל המים למאה ה-14 לפנה"ס. לדברי ד"ר צוק, החלק התחתון של מפעל המים עדיין סגור למבקרים, אך יש כוונה לפתוח אותו בעתיד במסגרת תוכנית מורשת של משרד ראש הממשלה.

תואר של כבוד לגן לאומי בית גוברין

מערות מרשה ובית גוברין אשר בגן הלאומי בית גוברין-מרשה זכו לתואר הבינלאומי "אתר מורשת עולמית", תואר יוקרתי שנושאים 1,007 אתרים נבחרים וחשובים בכל העולם, שבעה מהם בישראל. הבחירה נעשתה על ידי ארגון האו"ם לחינוך, מדע ותרבות (אונסק"ו) באירוע מרגש שהתקיים בשלהי חודש יוני האחרון בעיר דוחה, שבקטאר. מערות מרשה ובית גוברין שבגן הלאומי מייצגות את "ארץ אלף המערות" בשפלת יהודה, וכולן מעשה ידי אדם. מספר המערות בשטח שהוכרז הוא קרוב ל-500 והן משתרעות על פני כחמישה קמ"ר, וחלקן הגדול הן מערכות בעלות עשרות חדרים. מערות אלה הן מגוון שמייצג את הסוגים השונים והרבים של כל המערות בשפלה, בהן מחצבות אבן, בורות מים, בארות, בתי בד, קבורה, פולחן, קולומבריום (לגידול יונים), אורוות סוסים, פולחן, אחסון, מרחץ, נקבות מים, מערכות מסתור ועוד. ראוי לציין כי בשונה ממקומות אחרים בעולם, המערות כאן לא שימשו למגורים בשל סיבות בריאותיות. המשמעות של ההכרזה הבינלאומית היא כבוד וגאווה רבה ובעיקר מחויבות עצומה של מדינת ישראל ושל רשות הטבע והגנים להגן על הערכים התרבותיים וההיסטוריים המיוחדים של ארץ אלף המערות.